

Naujoji Tvarka

#203

3 / 2024 (135)

Leksikonas - Michael Kühnen

76 - MORAL

Moralė - tai dogmatinė privaloma įsakymų sistema, kuri turi reguliuoti žmonių požiūrį į gyvenimą per vidinį paklusnumą. Paprastai ji suprantama kaip visuotinai galiojanti visiems žmonėms ir visais laikais. Istoriskai moralė yra apreiškimo religijų, kurios išrado vieną visagalį Dievą, visiems žmonėms skelbiančių savo amžinai galiojančius "privalai" ir "nevalia", vaisius. Jo įsakymų laikymasis lemia žmogaus gyvenimo gėrį ir blogį bei išgyvenimą po mirties.

Vėliau, arijų rasės gyvenamojoje aplinkoje (žr. "arijai"), moralė iš esmės atsiskyrė nuo šių religinių ištakų ir taip galutinai prarado savo vidinį pateisinimą, bet ne išorinį galiojimą, prie kurio visų pirma prikibo buržuazija, išaukštindama ją iki buržuazinės veidmainystės.

Bet kuriuo atveju moralė nėra nei natūrali, nei normali, o prievartos sistema, pagrįsta dogmatizmu ir nenatūraliu tikėjimu visų žmonių lygybe, kuriai nacionalsocializmas priešinosi savo laisvės supratimu. Ši laisvė, kaip ir tradiciniuose ordinuose (žr. "Tradicija"), apima etiką, paremtą pačių pasirinktomis vertybėmis (žr. "Vertybinis idealizmas"), ir ritualą, reguliuojantį išorinį bendruomenės gyvenimą.

Etika ir apeigos atitinka ir atsižvelgia į žmogaus gyvenimo įvairovę (žr. diferen-

ciaciją) ir paklūsta rūšies išsaugojimui bei vilko bendruomenės rūšies vystymuisi. Tai bus ir Naujosios tvarkos gyvenimo principai, atitinkantys rūšį ir prigimtį. Priešingai, **moralė išlieka svetima nacionalsocializmo esmei**. Ypač turime perspėti, kad dabartiniu kovos laikotarpiu nesistengtume vertinti ir teisti draugų pagal dogmatines moralės koncepcijas. Tokiems bandymams visada reikia griežtai priešintis vardan draugystės pareigos.

Todėl Naujojo fronto Gesinnungsgesellschaft išpažįsta darbo, motinystės, politinės kariuomenės ir vadovavimo etiką (žr. Führerprinzip), atitinkančią ir teisingą atitinkamiems jos gretose veikiančių žmonių tipams, tačiau visas moralės sąvokas palieka privačiam jausmui ir priešinasi bet kokiems bandymams sukurti dirbtinį, prigimčiai prieštaraujantį tariamai nacionalsocialistinės moralės produktą ir įdiegti jį į nacionalsocializmą. Arijų žmogui nėra jokios moralės, kuri atitiktų rūšį ir prigimtį, taigi ir jokios nacionalsocialistinės moralės, išskyrus pareigą išsaugoti ir plėtoti žmonių ir rasės rūšį.

77 - MOTINYSTĖ

Biologinis humanizmas, kaip mokslinė nacionalsocializmo pažinimo doktrina, apibrėžia žmogų kaip natūralią būtybę, turinčią biologinį polinkį kurti kultūrą, kuri gyvybinga tik kaip bendruomeninė būtybė. Nacionalsocialistinė biologinių lyčių skirtumų samprata ir iš to kylančios politinės pasekmės taip pat kyla iš šio konteksto:

Žmogus daugiausia yra kultūrinė būtybė. Jo pasaulis visų pirma yra kultūrinių bendruomenių - valstybės, tautos ir imperijos - pasaulis. Jo kultūrinės kūrybos ir kultūrą nešančio darbo pagrindas - vyrų aljansas. Moteris, priešingai, daugiausia yra gamtos būtybė. Jos pasaulis visų pirma yra gamtos bendruomenių - žmonių ir rasių - pasaulis. Jų pagrindas - sveika šeima.

Darbas - vyrui, motinystė - moteriai. Kaip nacionalsocializmas vyruose visada mato darbininką, dirbantį tautinei bendruomenei ir joje, taip ir moterį visada laiko motina: mergaitę - būsima motina, moterį - aktyvia motina, seną moterį - buvusią motina. Ir kaip vyrui darbo etika kyla iš jo biologiškai nulemtos darbo užduoties kaip gyvenimo prasmės ir gyvenimo uždavinio, taip ir moteris savo biologiškai pagrįstą gyvenimo prasmę įgyja iš motinystės etikos (taip pat žr. Wertidealismus).

Motinystė - kaip gamtą saugantis, puoselėjantis, "motiniškas" principas liaudies gyvenime - apima kur kas daugiau nei tik vaikų gimdymo procesą. Motinystė yra etinis moteriškumo principas, tai požiūris į gyvenimą, į žmones ir rasę, tai moters gyvenimo užduotis ir gyvenimo prasmė, net jei ji dar negali ar nebegali būti motina grynai biologine prasme.

Nacionalsocializmas moterimi pagerbia savo tautos motiną!

Nacionalsocialistinio moterų judėjimo politinė užduotis - įtikinti arijų moteris (žr.

"arijus") patvirtinti motinystę šia dviguba prasme - kaip biologinę užduotį ir etinį principą - ir atitinkamai jas nukreipti bei organizuoti.

78 - TAUTA

Nacionalsocializmas į visų minčių, jausmų ir veikslių centrą be jokių išlygų ir visiškai iškelia žmones, jų išlikimą ir aukštesnį vystymąsi. Tačiau išsaugoti ir plėtoti rūšis įmanoma tik politiškai darniose ir sąmoningose nacionalinėse bendruomenėse. Nacionalizmas ir socializmas kartu su rasine sąmone (žr. rasinė higiena) susijungia į nacionalsocializmą ir leidžia sukurti, išsaugoti ir plėtoti tokią nacionalinę bendruomenę.

Tautos bendruomenė, kuri suvokia save, kurios nariai yra atsidavę savo tautai, jos kultūrai, kalbai ir istorijai ir yra pasiryžę dirbti dėl jos išsaugojimo ir plėtos, tampa tauta.

TAUTA YRA TAUTOS VALIOS BENDRIJA!

Taigi tauta yra svarbiausia iš visų žmonių kultūrinių bendruomenių. Politinei valiai, paverčiančiai tautą tauta, reikia priemonės ir ji randa formą:

Tautos valią vykdo Nacionalsocialistų partija (žr. Nacionalsocialistinė vokiečių darbininkų partija). Valdžios ir politinės organizacijos forma, kurią ši valia įgauna, yra valstybė. Nacionalinė valstybė, kuri pagal apsisprendimo teisę apima visus kartu gyvenančius tautos narius, kaip nacionalsocialistinė liaudies valstybė yra tautos organizacinė forma, atitinkanti jos prigimtį ir rūšį. Tauta gali atsisakyti tautinės valstybės formavimosi tik tada, kai atsiranda viršnacionalinė tvarka - imperija, kuri organizuoja arijų rasės gyvenamąją erdvę taip, kad visos joje dalyvaujančios tautos galėtų vystytis pagal savo rūšį ir prigimtį.

Todėl Naujojo fronto bendruomenė pirmiausia siekia ne Vokietijos nacionalinės valstybės, o tokios Europos tvarkos - Ketvirtojo reicho (taip pat žr. "Europa"). Tik tauta leidžia gerbti istoriją, spręsti dabarties problemas ir išsaugoti bei plėtoti tautos rūšį ateityje.

79 - NACIONALIZMAS

Tauta yra tautos valios bendrija, o jos galios ir politinės organizacijos forma yra valstybė. Nacionalsocializme tauta yra valstybės suvereniteto nešėja. Taigi nacionalizmas yra politinis judėjimas, kuriuo siekiama pažadinti visų tautos žmonių valią suprasti ir jausti save kaip tautą, taip pat sukurti valstybę, kuri gerbtų tautos praeitį, energingai spręstų dabarties problemas ir taip sudarytų sąlygas tautos išlikimui ir aukštesniam vystymuisi ateityje. Tokia valstybė, žinoma, gali būti tik nacionalinė valstybė. Vietoj nacionalinės valstybės kelios tautos taip pat gali sudaryti imperiją.

Tais laikais, kai nėra nei imperijos, nei nacionalinės valstybės, tik nacionalistai užtikrina tolesnį tautos egzistavimą. Tuomet nacionalizmas yra vienintelė viltis ateičiai - naujam valstybinės valdžios formavimuisi, o kartu ir tautos rūšies išsaugojimui bei vystymuisi. Susikūrus valstybei ar imperijai, nacionalizmas garantuoja jos pastovumą, nes siekia pažadinti, palaikyti ir nuolat atnaujinti visų žmonių politinę valią visiems laikams.

Nacionalizmas gali būti sėkmingas ir užkariauti visų klasių, luomų ir sluoksnių žmones tik tada, jei šie žmonės jausis teisingai traktuojami ir pripažįstami, jei jiems bus ne tik skelbiama apie bendruomenę, bet ir jei ši bendruomenė bus patiriama atskiro žmogaus gyvenime ir jaučiama kaip tėvynė. Tautinė visų klasių, luomų ir sluoksnių bendruomenė yra būtina sąlyga tautos valios bendruomenei. Todėl noras būti tauta (nacionalizmas) politiškai jungiasi su noru sukurti tikrą žmonių bendruomenę, taigi su völkisch socializmu.

Nacionalizmas, socializmas ir rasinė sąmonė (taip pat žr. rasinė higiena) susilieja į nacionalsocializmą. Todėl teisingai suprastas nacionalizmas įmanomas tik kaip nacionalsocializmas. Politiniai vokiečių nacionalizmo reikalavimai išdėstyti Nacionalsocialistinės vokiečių darbininkų partijos partijos programos 1-3 punktuose:

Apsisprendimo teisė
teisinga taikos tvarka (žr. Taika);
tinkama buveinė.

Nacionalizmas nukreiptas prieš internacionalizmą ir imperializmą ir siekia ne viešpatuoti svetimoms tautoms, o išsaugoti ir plėtoti savo tautos rūšį.

80 - NACIONALINIS SOCIALIZMAS

Nacionalsocializmas yra ir pasaulėžiūra, ir gyvenimo būdas. Kaip pasaulėžiūra ji remiasi biologinio humanizmo mokslinė epistemologija, t. y. ji prasideda nuo žmogaus biologinio unikalumo ir be išankstinio nusistatymo siekia pažinti tikrovę pasitelkdama biologinį, rūšinį ir gamtinį mąstymą. Tokiu būdu ji nepajudinamai priešinasi visoms ideologijoms, kurios visada iškraipo ir prievartauja tikrovę, remdamosi dogmatiniais įsitikinimais, ir taip sudaro sąlygas žmonių bendruomenių dekadansui (žr. dogmatizmą).

Nacionalsocializmas, kaip požiūris į gyvenimą, išpažįsta vertybinio idealizmo etiką, t. y. pripažįsta, kad gyvenimas yra vertingas ir prasmingas tik tada, kai jis suprantamas kaip tarnavimas etiškai kokybiškai idėjai. Todėl jis labai skiriasi nuo bet kokio materializmo, kuris išskirtinai ar pirmiausia siekia tik savo ego gerovės ir komforto.

Abu nacionalsocializmo aspektai - bendruomenė yra visų minčių ir jausmų cen-

tras, o jo galutinė išraiška - Nacionalsocialistinės vokiečių darbininkų partijos partijos partijos programos šūkis:

VIEŠASIS INTERESAS SVARBESNIS UŽ ASMENINĮ INTERESĄ.

Svarbiausia bendruomenė žmogaus gyvenime yra jo tauta. Todėl nacionalsocializmas yra völkisch pasaulėžiūra ir gyvenimo būdas; jo pasekėjai priklauso völkisch judėjimui. Nacionalsocializmo tikslas - nauja arijų rasės (žr. arijų) aukštosios kultūros, atitinkančios jos rūšį ir prigimtį, tvarka, kurioje panaikinamas ir pašalinamas susvetimėjimas ir prieštaravimas tarp prigimties ir kultūros. Šį tikslą galima pasiekti tik per revoliuciją, visapusišką ir visuotinį visų vertybių perkainojimą.

Nacionalsocializmas ugdo laisvas ir kartu su tauta susietas asmenybes, kurios visapusiškai išvysto visus savo talentus, gebėjimus ir polinkius ir panaudoja juos tautinės bendruomenės labui. Tačiau kadangi žmonės biologiškai nėra vienodi, o skirtingi (žr. diferenciaciją), kiekvienas žmogus taip pat savaip supranta nacionalsocializmą pagal savo prigimtį ir asmenybę. Sutariama tik tiek, kiek žmonės atitinka biologiškai kaip rasiniai ar tautiniai bendražygiai, kaip vyrai ar moterys ir pagal charakterį kaip tipai (žr. lygybę).

Tačiau šio susitarimo nepakanka, kad nacionalsocialistinė revoliucija taptų įmanoma, nes jai grėstų pernelyg skirtingas jos pasekėjų savęs supratimas, sektų ir frakcijų formavimasis. Dėl šios priežasties nacionalsocializmas neriboja intelektualinės laisvės net ir kovos laikotarpiu, kol revoliucija dar neįvykdyta, tačiau savo pasekėjus jis pajungia bendrai politinei valiai, kuri yra privaloma visiems, ir tuo tikslu sukuria partiją. Vokietijoje tai yra NSDAP (žr. testamentą).

81 - NAUJOSIOS KARTOS NACIONALSOCIALIZMAS

Šiuo metu Vokietijoje veikia trys nacionalsocialistų kartos: istorinė steigėjų ir formuotojų karta, HJ karta ir anūkų karta. Pastarasis yra naujosios nacionalsocializmo kartos nešėjas. Pastarasis vadovaujasi visais nacionalsocializmo principais ir yra jo istorinis paveldėtojas.

Dabartinis nacionalsocialistinis judėjimas yra nacionalsocialistinės Vokietijos darbininkų partijos, kurią suformavo istorinė karta, ir Socialistinės reichs partijos, kurią iš esmės rėmė HJ karta, palikimas. Ištikimi abiejų kartų nariai priklauso šiandieniniam nacių judėjimui, kuris yra naujai įkurtos Nacionalsocialistų partijos branduolys. Dėl šių priežasčių naujosios kartos nacionalsocializmas yra ne naujas nacionalsocializmas, o naujos kartos nacionalsocializmas, kuris sąmoningai įsilieja į istorinę tradiciją.

Tarp 1953/64 m. JdF SRP draudimo ir pirmųjų naujosios kartos 1968/79 m. JdF nacionalsocializmo organizacinių pastangų yra ilga nacionalsocializmo naktis, ku-

rios metu Vokietijoje nebuvo organizuoto nacistinio judėjimo. Per šiuos metus dėl pasikeitusios istorinės situacijos ir sėkmingos kartų kaitos nacionalsocializmo idėja toliau vystėsi, o jos akcentai, palyginti su praeitimi, aiškiai keitėsi:

Šiandien vidaus politikoje pagrindiniu priešu tapo reakcija, o užsienio politikoje - liberalaus kapitalizmo Vakarų imperializmas (žr. "Liberalus kapitalizmas"). Reichas suprantamas nebe kaip Vokietijos nacionalinė valstybė (žr. Valstybė), o kaip plataus masto Europos tvarka (žr. Europa ir Lebensraum). Vietoj ekspansijos į Rytus turi būti vykdoma nacionalinė Rytų politika, taigi ir susivienijimas su Sovietų Sąjunga.

Kalbant apie rasinę politiką, rūpinamasi visa baltąja rase (žr. "arijai"), o ne vien tik Šiaurės tautų šeima (žr. "germanai"). Vieno genialaus lyderio garbinimą pakeitė nacionalsocialistų partijos vadovaujančio vaidmens pripažinimas (taip pat žr. "Führerprinzip" ir "Senatas"). Apskritai naujosios kartos nacionalsocializmas yra revoliucinė socialistinė idėja ir judėjimas, kuris įveikia buržuazijos amžių visais jo aspektais ir įtvirtina darbininkų klasės amžių.

Naujosios kartos nacionalsocialistų judėjimas Vokietijoje nacių draudimo sąlygomis organizaciniu požiūriu pasidalijo į legaliąją dalį (Naujojo fronto Gesinnungsgemeinschaft) ir NSDAP/AO pogrindyje. Naujosios kartos nacionalsocializmą apibrėžia bendra Naujojo fronto linija.

Pramogos su svastika

Anekdotų rinkinys, kurį sudarė Gerhardas Lauckas

31.

Kad ir kur eitumėte, visada verta su savimi nešiotis pilnas kišenės svastikos lipdukų. Neseniai teko važiuoti į Hot Springsą, Arkanzaso valstijoje. Vieną ankstyvą rytą važiuojant Bath House Row, mano dėmesį patraukė prie žydų universalinės parduotuvės stovintis naujas kadilakas su degančiais žibintais. Privažiavau prie automobilio ir jau ketinai eiti ieškoti jo savininko, kol akumuliatorius visiškai neišsikrovė, kai pastebėjau, kad ant galinio bamperio buvo užklijuotas atskiras lipdukas su užrašu "Baltieji prieš apartheidą".

Gerojo samariečio ketinimai nebetiko, todėl išsitraukiau porą lipdukų su užrašu "Saugokis negrų!" ir užklijavau juos ant įžeidžiančio bamperio, taip visiškai užtušiodamas prieš baltuosius nukreiptas nuotaikas. Nuvažiuodamas pajutau dvigubą pasitenkinimą suvokdamas, kad rasės išdavikas grįžęs ras išsikrovusį akumuliatorių, o jo purvinas lipdukas ant bamperio bus patobulintas svastikomis! Tuo tarpu šaligatviu einantys žmonės gerai apžiūrėjo naujai papuoštą automobilį.

32.

Pasakojama, kad vieną vakarą partijos būstinėje Čikagoje budintis pareigūnas atsiliepė į telefono skambutį ir išgirdo žydų užgauliojimus.

"Kai jūs, naciai, atvyksite į Skokį, mes jūsų vidurius sušersime kitiems rasistiniams šunims!" ir panašūs palinkėjimai. Užgniauzusi kvapą diatriba tęsėsi kelias ilgas minutes, o klausantis budintis pareigūnas nepratarė nė žodžio.

"Tu esi šiukšlininkas", - tęsė skambinusysis. "Ar girdite mane? Tu esi šiukšlininkas! Šiukšlininkas!"

Kai jis sustojo, norėdamas įgauti antrą kvėpavimą, budėtojas ramiu, draugišku balsu pasakė: "Ne, aš nesu šiukšlininkas, bet būsiu, kai atvažiuosiu pasiimti jūsų ir jūsų šeimos."

Skambinusysis sušuko ir pakabino ragelį.

